

Tunc deceptus ait heu qui fortuna sinistrat
 Cum labor a longo tempore cassus abit
 Tardus ipse venit qui sic sibi plangit inexte
 Cum sibi non aliis causa sit ipse soli
 Aere mundus grana fert femina set granora
 hic mouet illa ruit hic ferit illa necat
 Cum viasse putet miles sibi vni mulieris
 hoc et amore pio cuncta petita finet
 Vincitur ipse magis tunc quando magis superesse
 Se putat et mulier vana redimat eum
 Aut eam mundi famam si miles adoptet
 Numquid et ipa breui tempore vana perit
O cur si miles mundi sibi querit honores
 Cuius honor mundi sit sine laude dei
 Vulgi vaniloqui sermones miles honorem
 Credit et hos precas motus habere cupit
 Nil tamen ipse cauet cum vincatur a muliere
 Quo reus ante deum perdit honore operi
 Quis sibi vult igitur in hac sic animosa
 mltis in vna cum que ratione cauet
 Laus cantur frustra nisi laudis sit deus auctor
 Deus est et honor qui sonat absq; deo
 Inestis quis laudis cupit aut sibi nulos honores
 Cum deus indignum sit fore laudis eum

Hic loquitur interim de commendatione mulieris bone
 cuius condicione virtus approbata omnes mundi delicias
 transferunt loquitur etiam de muliere mala cuius cunctis
 vitis sapiens resistit ..

Cap. vi.
Quia fuit per quam mulier deus actus ad ym
 venit et ex eius carne fit ipse caro
 Cuius honore magis laudande sunt mulieres
 hec quibus est merito laudis agendus honor
 De muliere bona bona singula progrediuntur
 Cuius honestus amor prebet amoris opem
 Preualet argento mulier bona preualet auro
 Condignum precu mltis valebit ei
 lingua referre nequit aut scribere penna valorum
 Cuius quam bonitas plena seque notat
 Mobilis in pennis reuerendus vir scot aus
 Hospitiumq; suum commet omne bonum
 Vestibus ornatur famuli quas ordine suplo
 Cuius in actus fert operosa manus
 Daam nulli suos temptant susurrere sensus
 Quos muliebris ope seruat vbiq; pudor
 Sic laudanda bona meritis est laude perhenim
 Quam mala lingua loquax demere nulla potest
Que tamen contra mulier sua gesserit acta
 Non ideo reliquas possunt ipa bonas

vestibus in uigris prius est uisita puella
Quibus abscissis cum monialis erit
Deformat corpus foris ut sit spiritus intus
Pulcher et albescat plenus amore dei
Sunt foris est uigra fieret si uigrior: intra
Non ut amorem dei foris reiecta foret
Est enim casta manet omnis ingredo pertra
mentem candore signat habere magis

Hic loquitur de castitatis commendatione que maxime in religi
one mulieribus conuenit professis

Qui uirginitatis prior omni laude refulget
Dignum que sequitur cuncta per arua possi
Splendet et in terris deitatem impta relinquens

Corporis humani que genus Acta docet
facet ut uicasta fragrat sine sabe pudica
Ista deum retinet illa retiner habet
Cantens trina fructu annulata pommit
uigine ante deum florida ferti caput
Angelicas curuas transcendit uirginis ordo
Quam magis in celo trina corona colit
Iura sequens aquile mens uirginis alta cupiscens
Celsus ante deum teste Johanne uolat
Et uolans de spinis oriens supereminet illas
Sic superat reliquos uirginis ille status
Ut margarita pulchret alba magis preciosa
Sic patet in claustris uirgo professa deo
Talis enim claustris monialis dignior erit
Sanctior et meritis diuinis uota tenet

Est quocumque tamen sub uelo claustra requirit
Regula quam seruat multiplicabit eam
Si fuerit mulier bona reddat eam meliorem
uicibus et mores addit ubique magis
Si polluta prius sit qui uelataque caste
Quinque uiuat erit prima culpa nichil
Non licet ergo uiris monachas uoluntate sacratas
Uelum uanumque sacrum signa pudica gerit
alterius sponsam presumens demolare
Qui graue iudicis pertrat ipse scelus
Certe tamen grauius peccat qui claustra resoluens
Presumit sponsam demolare dei

Postquam tractauit de illis qui in religione possessio sua ordinis
professionem offendit dicendum est iam de his qui errant in ordine
fratrum mendicantium et primo dicit de illis qui sub fide paupertatis
umbra frena sua aspirantes quasi totius mundi totumque subuigant

Qui fuit in terris non omnes quos sibi legit
Expe erant fide lege uocante dei
Non tamen est equum quod tamen perniciter
Iudat eos rectam qui coluere fidem

Cap.
III.

Cap.
III.

Sic sterilis locus est nullus qd non sit in illo
iura reprobata vtilis herba malis
Vt fecundus in locus est quo non reprobata
iura sit vtilibus herba nocua bonis
Nam neq iustor stat conuo lata virorum
Est quibus iurata iuratio nulla viri
Sic excusandos quos sanctos approbat ordo
fratres consuevit iure fatetur opus
Non volo pro paucis diffundere crimen in omnes
Spectetur meritis quilibet munus suis
Quos tamen erit agit veniens ego munus illic
Que michi vox tribuit verba loquenda sero
Sicut pastor oues sic segregat istos ab edis
Quos opus a reprobis senserit ordo probos
Que magis huius habet vocis sententia scribam
his quos transgressos plus notat ordo reos
Crimina que Judas conuict ponere Petro
Volo ferat proprium potius uterq suum
Ordinis officia fateor primum fore sancta
Eius et auctores primitus esse pios
Hos qui consequitur frater unuet ille bonus
Qui mundum veniens querit habere deum
Qui sibi pauperiem claustralis adoptat et vltim.
Hanc gerit et pacens ordinis acta subit
Falsis enim meritis extat laudabilis altis
Eius nam precebus viuificatur huius
Sed sine iusticia qui lauat in ordine formam
Predicat exterius spiritus et intus opes
Falsibus iste liber profert sua verba iocundus
Et sibi vox populi contulit illa loqui
O reme mendacio superbus dat conuo fratrum
De quibus exordians regula prima fugit
molles deueniunt tales qui dura solebant
Ordinis ex voto ferre placenda deo
Acrophasium nomen sibi dant primo statuenda
Seq vocant moyses fert quibus omnis opem
Xpi discipulos affirmant se fore fratres
Eius et exempli singula iura sequi
hoc mentis fides dicit tamen hoc satis illis
Conuenit ut dicant qui sacra scripta sciunt
Sunt quasi nunc gentes vel proprietatis hentes
Et tamen in forma pauperis omne tenent
Gracia si fuerit aut fatum fratris istis
Vestis set munitus totus habundat eis
In manibus tenent papam qui dura telant
Ordinis et statuit plura licere modo
Et si quis causas pape negat ipa potestas
Etiam facit licetis ordo sinister eis

De re
Am si
Et si
Vt pa
Non
mors
apertus
Corpor
Ser si
Nam
Sapit
Non
Vt sibi
Sua
Sic o
frater
In si
Siliq
Ips
Const
Tenet
Eius
Hic
Vt
Vt
Vt
Et q
Vt si
Vt
Sic
Vt
O
Vt
Vt
Vt
Vt

Ne rex nec princeps nec magnus talis in orbe est
An sua secreta non fatentur eis
Et sic mendacia dominos superant et ab orbe
Spirant tacite quos negat ordo palam
Non hos discipulos magis immo deos fore dicunt
Mors quibus et vita secreta licet ferunt
Mortua namque sibi quibus sic confesse adhesit
Corpora si fuerint digna sepulta petit
Sed si corpus inops fuerit nil vendit ipse
Nam sua nil pretas sunt nisi lucra sapit
Sperare fidem nolunt quia res sine lucro
Non erit in manibus aliena vel acta suis
Et sibi mercator erit omnis genus specierum
Lucra quod ex multis multa tenere queat
Sic omnes mundi causas amplectit avarus
Fretus ut in variis gaudeat ipse lucris
Non sunt quos retinens mundus non horruit immo
Siliat hincque fratrum transdit ipse suum
Ipsos conuersos set peruersos magis esse
Constat ut ex factis nomina vera trahant
Transiit ille vite se palines sic pharisea
Cui et in gustu fructus acerbus olet

Ecce loquitur de fratre illis qui per hypocritam predicando ipsi peccata publi
ca et aduersitates blanditus tamen et voluptatibus aduicibus deseruiunt

Summat hypocritas sermones secreta fratris
messis ut inde sua crescat in orbe lucra
horrida verba tonat cum publica per loca dampnat

Uinum peccandi seruus ut ipse dei
Seruus et ut Sathane primitis cum resistere
Venerit in thalamis glosa renuntat eis
Et quos alia prius stimulabat vox reboantis
Postera blanditibus vuget in aure lauis
Et sic peccator alius peccata ministrat
Namque fouens vicium percipit inde lucrum
hoc bene patet frater peccatum cum moratur
Tunc moratur lucrum tempus in omne suum
Sic ubi ter veniet frater nisi lucra reportet
Et ubi spes vacua non redit ipse via
De fundamentis fratrum si crimina tollas
Sic domus alia tui corruet absque manu
O qui prophete iam verificantur Osee
sermones qui sic vera locutus ait
In terris quosdam gens surget que populorum
peccatum comedet et massa multa fiet
Namque prophetarum nris venisse diebus
Seruimus atque notum fratri inde datus
De quorum vitium fuerit quosdamque necesse
Sors et peccatis omne ministrat eis

Cap.
viii.

Felices tales non sunt que fratribus estam
 Si confessores sunt aliquando uocant
 Aspicias ut veniant ad custodia terra columbe
 Nec capiet tales sordida turris aues
 Sic nisi magnatum est curia nulla modernis
 Fratribus hospicium quo remanere voluit
 Honori forme tendunt ad unum unumquii
 Nec vagus amissis frater ardet opes
 Quinmemores florum gestamus interioris
 Contempnunt spem cum cadere rose
 Sic et amicie fratres benefacta prioris
 Suis aspernunt cum tunc plura nequit
 Nonne sunt plures pauci tamen ordine fratres
 Ut dicunt aliqui pseudo prophetat ibi
 Est facies amice pauper sit asti q' dices
 Sub verbis sanctis turpia facta latent
 Sic sine pauperie pauper sanctus sine xpo
 Sumet ille bonus qui bonitate caret
 Ore deum clamant isti venerantur et auribus
 Corde viam cuius vndiq' scire voluit
 Omnia sub pedibus demon subiecit eorum
 fura set ypocrisis nil retinere docet
 Sic mundana tenet qui spiritus in ordine mundi
 Dum tegit hostilem vestis omnia lupum
 Et sic fictici plebs incantata putabat
 Sanctos exterius quos solus intus habet
 Vir est alterius fraudem qui corripit vnius
 Set magis ut fallant augeat uterq' dolos
 Sic magis infecti morbo incantantur eodem
 Infamitq' suis fratribus omne solium
 Comprimit hos dominus saltem quos nouit in isto
 Tempore principum premicere fidem
 Non peto ut permant set fracti consolident
 Et subeant primum quem dedit ordo statum
 Sic loquitur de fratribus illis qui ppter huius mundi famam
 et ut ipi eam quasi ab ordinis sui iugo exempti ad confessi
 ones audientium digniores efficiantur summis in studio
 stude cathedras affectant

Sed qui processor fiat velut ipse minister
 Cum in exemplum xpc agebat idem
 Et qui disciplinam xpi se dicit et alium
 Cum venit ipse statum non tenet inde modum
 Quis signa tenet mentis pauperis ecce
 frater honore suum sperat habere locum
 Appetit ipse solis nomen sibi ferre magis
 Quem post exemptum regula nulla ligat
 Solus habet cameram propriam communiq' nulli
 Tunc sibi claustralem computat esse parum

C. viii.
 R. viii.

Et lacrimas fatuus claustrales ferre unguis
 debent et pedibus floare colla suis
 Sic timor et pompa lacrimant sub theologia
 Suesse nec sua sum famet ordo sibi
 Tunc thalamos penetrat sublimes curia nulla
 Est cuius porta clauditur ante virum
 Aspiciens varias species variatur et ipse
 Camellion et tot signa colorum habet
 Frater ei similis pendens velle virorum
 Vult in conspectu par sit ut ipse pari
 Et quia sic similem sibi sentit curia fruem
 Cuius in aduentu presulis aua videtur
 Erant exterius exposita et interiora
 Non opus occultum nec locus erat ei
 Nunc mediatus nunc confessor: nunc est mediator
 Et super et subter mittit ad omne malum
 Spiritus ut domini sic frater spirat ubique
 Et venit ad locum quando maritus abest
 Sic absente viro temerarius ueritatibus
 Frater et alterius propriat acta sibi
 Sic venit ad fratris caput cubiculum lecti
 Sepius et prima sorte futurus erit
 Sic gentis Salomon est hac que misit dore
 Sum pius intrusus: occupat inde locum
 Sponsi defectus supplet deuotio fratris
 Et genus amplificans atria pleura facit
 Verberat iste vepres solucione caput alter et iste
 Seminat in fundum set metet alter agrum
 In stadio currunt ambo brauium tamen unus
 Accipit iniuste longius ipse retro
 Sic intrat sponsus aliorum sepe labores
 De ubi non soluit in licita vana tamen
 Exerit et exultat prolem genuisse maritus
 Ungula nec prolis perimet vna sibi
 Predictat hypocrita cum sponso carmina sua
 Et deus ex verbo statet in ore suo
 Cum sponsa veneris laudes decantat et eius
 Officium summe supplet honore deo
 Sic opus in basso tenementum construit altum
 Cum egens nocte fabrica postit opem
 Pietas frus que arant et unat omnes
 Et gerit alterius sic patienter onus
 Qui non animas tantum set corpora vna
 In sudore suo sacrificare venit
 Sic est confessor: dominum non set dominari
 Qui unguis est blandus qui nullus eius
 Sic est confessor: quasi fur quem furca fitetur
 Sic quia vis nostrum de muliere rapit

famam
 confessi
 tidio

hic est confessor: in penis qui male verit
 Sordida namq; lauas sordidiora facit
 Mellem pro pelle quos habet sibi frater et ouis
 Pro nostri sponsa se dabit atq; sua
 O confugiam vno tali quis preuia recedat
 Aut deus aut demon vltima verba ligant
 Regati finis fert namq; stipendia mortis
 Est sum culpa vetus pleni pudore nouo
 horum viuentes qui tot miracula prestant
 In libro mortis nomina scripta manent
 Inter apes statuit natura quod esse notandi
 Senas quo poterit frater habere notam
 Nam si pungit apes pungenti culpa repugnat
 Amplius vt stimulum non habet ipe sumi
 Postq; domi latebris tenet et non euolat vltra
 floribus vt cunipi mellificare queat
 Deus in simili forma si frater adulter
 Perderet iustitiam dum stimularer acum
 Amplius vt flores non colligit in muliere
 Nec vagus a domibus pstat in orbe suis
 Causa cessante qua tunc cessaret ab ipis
 Effectus quo nunc plura pericula latent
 Sic loquitur qualiter isti fratres inordinante viuentes ad
 ecclesie regi regnum non sunt aliquantulum necessari.

in
 Cap.
 III.

Ultima michi mira res est quam mente reuoluens
 Resio finali qua ratione foret
 Quam prius ordo fuit fratrum quoscumq; necesse
 Dignit ecclesie fertur inesse gradus
 Papa fuit princeps alios qui substituebat
 Ut plebem regerent singula iura dedit
 Jus sibi presul habet sub eo curatus et ille
 Admittens curas pondera plebis agit
 Proprietarius est presul qui proprietatem
 Curato tribuit qua sua iura regat
 Presulis inde loco curatus iurati vt ipe
 Tempore iudicij que tulit acta dabit
 Est igitur ratio que vel tibi causa videtur
 Alterius proprium quos sibi frater habet
 Inter aues abbas dicitur consistere coruorum
 Quem notat migratum quodlibet esse penis
 Inter et ecclesie aues consistere fratrem
 Qui negat eius omnia iura detrahunt
 Quicquid in rebus subus est semper agendi
 Causa nec est iniuri talis vt ipa dei
 Si tamen usurpet iniuri quis iura reseruant
 Regis enim vires nec variare sinunt
 Que iura sunt apria mundo si tolleret alter
 Falter iniuriam lex reputabit eum

In preiudicium patris lex non sunt equa
Possit ut alterius alter habere locum
Que boni corpora sunt alterius nequit alter
Tollere in legum consilia una neget
Fet que sunt anime frater rapiens aliena
Nescio qua lege iustificabit opus
Et sicut papa dispensat tunc videmus
Et sibi suggestum sponte vel illius agit
Papa merito non tenet nisi talia nunquam
Concessit sed ea supplicat ordo frequens
Papa potest falli sed qui videt interiora
Et hoc pro lucri sit vel amore dei
Singulari peccat curas anime mens postulat aurum
Sunt sicut unum propriam nostram rapit
Defraudans animas talis rapit inde salutem
Et super hoc nostras tollere temptat opes
Non ita fraudatus peccat sed singula luquens
Mundi pauperiem simpliciter tulit
Surgunt humus tribulos ubi torpet cultor in agris
Quo minus de messes fert sua lucra Ceres
Pungitur ecclesia fratrum quos sentit abortos
Invidie simulis lesa per omne latens
Quilibet ergo bonus tribulos erumpet arator
De pharisea stercum polluat herba locum
Tunc loquitur qualiter isti fratres inordinate viventes
omne bonum vales aliquantulum non existunt ...
Habentibus ut redunt celum non est labor: unde
Quo sibi vel reliquis vnum vel arua colunt
Corporis minus quies quam querunt foras illos
Iam fouet et mundi terra nulla gravant
Sunt neque psittacus aruorum peruenit actus
Publica quo seruant iura vigore suo
Sic neque milites neque terre cultus abhorant
Hos sed in orbe vagos luquunt vterque status
Nec sunt de clero fratres quibus sibi temptent
Usurpare statum quem sunt umbra sole
Non omnes admittunt fides cleri sed honorem
In cathedra primum quo residere petunt
Non curant animas populi neque corpora pastant
Et vnum bonum quod magis ergo valem
Et neque rarios numerabis in illic glaudes
Et fratrum numerum numerare nequis
Quomo velut torrens vndis plurimilibus arctis
Sunt tunc que replent vana repente fluit
Dico superuenit habitum sed ab ordine virtus
Possit et in primis desunt ne vna
Et tunc fieret famulorum posset exestis
Vales quod si quis posset habere suos

Cap⁹⁷

ff.

Hos David affirmat hominum nec uesse labores
Nec postea legis vlla flagella pati
Regna uera nichil aut presulas acra ualebunt
Excessus fratrum quo moderare queant
Aue sua sunt mundus ea diligit fratribz ergo
Amulit ut caris prospera queq; sua
Non susceant neq; uent falseant nec in horrea ponit
Pasat eos mundus non tamen inde minus
Pectora sic gaudent nec sunt attrita dolore
Anterior celo dum reputatur humus
Eordis in affectum sic traustit frater et illu
Quem querit cursum compler in orbe suum
Sic quis honore hiet si filius Hectoris arma
Deserit et Hectoris predicat acra pris
Aut quis et ipse ualeat si frater apostata suu
Elamit fransiam quem negat ipse sequi
Fians ser uerbis mundi sine lumine sensum
Obstantiq; sua sic maledicta regunt
Sic ubi non ordo inuuet error in ordinis umbra
Et quasi laridus stat sacer ordo nouus
Ius qui fransiam seruant tamen ordine iusto
Debita mandata febitus exeat honor
Tunc loquitur de fratribz illis qui incautos pueros etatis
discracionem non habentes in sui ordinis professionem
attractando colloquijs blandis multipliciter illaqueant ...

Et michi suspenni de fribz hoc ipse eorum
Reddere se primo nullus asultus adest
Non sic fransiam puerilis traxerat etas
Oronis ad votum quando recepit eum
Sic nec eum puero primo coliere sequaces
Nec blande lingue fabula traxit eos
Estimo uaturoz fransiam sumpserat minus
Suum per discreta viscera cepit opus
Et puto qd similes sua dogmata sponte sequentes
Nec prece nec prece reddidit ordo deo
Sed vetus usus abest uam arcumdeuao facta
Adunc trahit infantes qui nichil inde sciunt
Et sic de teneri tener ordo mollia querit
Umbray sola manet atq; nouerca quasi
Ut vocat ad laqueos solitariu cum fistulat auceps
Sic trahit infantes fratris ab ore sonus
Ut laqueantur aius laqueoz uestra fransiam
Sic puer in freu fraude latente cadit
Et cum sic poterit puerum ueris illaqueare
Sed ob hoc frater nomen habere patris
Sic generata uolis patrem sequitur sua proles
Credat et ne pueros sua uolosa uolos
Solay sic radey centenos infiat ex se

Ramos qui fructus fraudis in orbe ferunt
nam puer a veteri deceptus fraude p' illis
decepit exemplum quauis senectū venit
sic post deceptum qui primo deceptus
Et fraus de fraude multiplicata viget
sic crevit numerus fratrum fit et ordo inuunt

Quum miser in miseriis gaudet habere pares
Vt qui profectum vobis faciat ut vnum
mundum arcum dixerat ipse deus
Illis erat datum phariseis et modo possunt
fratribus hec verba dicere lege noua

Hic loquitur de apostata frim' ordis mendicantiū papue de his qui
sub fidei hypocrisis simplicitate quasi vniuersorū curias magnatum
numerauit et inestimabiles suis factis sepiissime causant errores ..

Una bona multa bonorum fratrem quocumque sequitur
Sic mala multa malum constat vbiq' sequi

Sunt etenim hominum tres quorū quilibet vni
seruit homo p' quem se petit ipse regi
Est deus est mundus est demon apostata cuius
Ordine transgressus fert sibi frater omnis
Regula namq' dei non nouit eum neq' mundi
dat sibi miliares libera nulla fratrum
non habet ipse deum nec habere valet sibi mundū
demonis vt propriū sic sibi ipse regnum
Amis enim vici viciostus apostata motor
aut fautes intrat quod videt esse malum
Testis erit Salomon Sic talis uentris extat
Et peiora sic crimina mentis agit

Arte vel ingenio quo talis in orbe frequentat
Ducit in effectum plura timentia factis
non obstat paries illi non clausa resistunt
quib' consistunt perna queq' sibi
Per mare per terras p' totum currit orbem
vt sibi plus placeat ceruere cuncta potest

Quum in fraudes componit verba dolosa
Iniget et accumulat multiplicatq' dolos
Propouit lites rixas accendit in iram
Inuores intrat inuidiamq' fouet
vincula distumpit pacis socialis amons
fœdera perturbat fissidat q' fœdem
Suggerit incestum suadet violare pudorem
soluere coniugium commutare thorum
Vsurpando fidem sustulit mentium honesti
caucus vt fraudem palliat ipse finis
In dampnis caudis promissis vbiq' fidelis
Comoda si debent esse subesse dolium
Sub grossa lina limum subtile reuocatur
Simplicitas vultus corda dolosa regit

Cap.
III.

Lingua venenato cum verba subornat in ore
 intelligunt vniuersi melius venena facit
 Ut sub virtutum specie latent vitiorum
 vitium et vix turpis Summa fiat homo
 Spe timens humilium mentitur sepe pfectum
 Quem suat oculo spiritus ille dei
 Quiens ipse stari quosque firmastus aduente
 Virtutis statuit hic vitium faceret
 Quam colore tamen operit facie qd deorum
 Pallit dumque latent viscera plena dolo
 Liberos scriptum qd penitus struere gestat
 Herody penitus amplexusq; paros
 Sed non tam celeri viget eius penina volatu
 Hypocritarum notat qui simulando volat
 Aurea facta foras simulans hypocrita fugit
 Sed mala mens virtus plumbica vora gerit
 Sunt etiam multi tales qui verba colunt
 Qui passunt amos aurea verba sonant
 Verbis frondebant sed non est fructus in actu
 Simplicitate mentes dulces loquendo mouent
 Sed templum domini tales excludit abhonet
 Verborum phalernis verba posita fugit
 Scripta poetarum que sermo pius inuauit
 Quae dicuntur lingua set illa caue
 Est simplex verbum fidei bonus vnde meret
 Sed supplex nimis praedicat absq; deo
 Despiat eloquia sua omnia quanto posita
 Tanta sub eloqui molle venena fouent
 Qui bona verba serit agit et male turpit erunt
 Nam post verba solet actio sancta sequi
 Quos magis astra sola colit hu sermone posito
 Casusala subtili pita colore serunt
 Depius aut lucrum vel honore adoptio vni
 Fratrum sermones fit magis esse reos
 Sub tanta specie quattuor sepe resundunt
 Cum doctrina tamen studis amore studet
 Sape suis meritis ascribere facta mouere
 Sapientia vitiorum mens studiosi solet
 Abitio hinc magis est insinuat quia turbat
 Verum quos vobis et subitanti mouet
 Sed contra voces incontinentis sapienter
 Aures obtura ne ad adheret eis
 Adon sunt hu fratres veri nec amore fideles
 Ecclesie xpi sunt habetur ibi
 Infona magis Synagoga uocabitur eor
 Doctrinam plane que neq; vera docet
 multoacens igitur alio uocet illa superba
 Copia librum quos Synagoga tenet

Adon f
 Parua
 Ergo te
 Ecclesie
 Abant
 Quos
 fiterer
 Quis
 Ille pr
 pter fa
 Quia t
 Non de
 Culpa
 Nam
 Quisq;
 laudem
 Licet
 Ampla
 loquiti
 potens
 Quos
 Iste ne
 Se mo
 Sic m
 pter de
 Nam
 Prebe
 absq;
 Omne
 Westre
 Et in
 hoc se
 Nam
 Non s
 uocis
 Nam
 mundi
 Et pil
 Cressit
 Sic v
 Quosq;
 fiderer
 Sic v
 Quis
 Quia u
 Ipsi s
 aucta

Dignat et in mente disant euse caput.
Sunt nequit ipse loqui sub cordis iungue rancium
Sunt in ueridiam clanculo murmur agit
Sunt vultus habet pro verbis murmura reddat
Sunt nocet in mente quem manus ipsa nequit
Sunt pallor vultus suspiria pectoris horror.
Sunt aspectus more uincia mentis erunt
Quocumque homo patitur nam sensus exteriores
Interior motus ad sua signa mouet
Allegat vultus affectum mentis et iram
Pectoris accenti de grauitate nocet
Nullus enim mentis ut se sine voce loquatur
Sunder qui vultus certior esse potest
Quocumque habet vestis ingredo simplicitatis
Quis latet interius experimenta docent
Prepositum monacho monachus postponit amaro
Sunder hos omnes quos nequit ipse loqui
Comulat ad pulsum campare quisquis in vnum
Ordinis et forma cetera vana ferunt
Sunt canit ipsa choros foris et mens murmurat intus
Sunt petit in celo mens set in orbe locum
Sic non materiam ferunt set in ordine formam
Sunt ablati corpus mane fouent
Sic patet exterius labor et sapientia set quid
Sunt interior occupat actus eos

Ecce loquitur de monachis illis qui contra primitiua sui ordinis
statuta mundi diuitias ad usus malos suo nesciente preposito
propinare sibi clanculo presumunt

Nulla bonere uult acies qui frangere vorum
Est nam mendax laus tribuenda nichil
offraternalis amor deberet mutuis esse
Inter eos saltem quos pius ordo ligat
Non tamen hoc patitur hodiebus dies set in iram
Promouit invidia quocumque amoris erit
Et hos campestris vultum qui ruminat herbas
Sarrabat in claustris sic semidemon homo
Si non corvdi vis in corvdi nulli
Inter eos sumus est ubi raro fides
Sunt tui deponunt tunc te reuereuter adorant
Sunt vix si memores amplius esse volunt
Sunt sibi quos dederat confert fundacio prima
Sunt nisi quos querant cotidiana lucra
Denegat hoc ratio sed homo possessor vterque
Et mendicis erit ordo nec illis habet
Sunt tamen hos vnos monachos nichil implet in orbe
Est quibus vna fames semper et vna sitis
Sunt se Jeronimo legitur simul et benedictio
Sunt magis exemplis consequeremur eos

Ornamenta sua vendunt altaris et illa
Pauperis in licitos distribuere cibos
Coelste bona sunt inopium que religiosi
Quibus necesse vident non retinere licet
Di monacho dare vis sibi possidet omne quos offert
Quil set habet proprium si quis ab inde petat
In sunt inuicem hoc est animo ipse eodem
Quis suum proprium solus habere cupit
Sic quocumque prius velle ordo statuta colebat
mutatis vicibus usiat ordo novus
Ingenios tunc monachari certumque munus
Ornate rurales sunt magis ergo rudes
Quos tamen in sanctos sanctus creant ordo professor
In satis ingenium sunt et honore probi
Quis dicam set eis signos quos ordo nec ortus
Disprobat nunc suum tempus urbane ferunt
Si benedictus eos fundant qui maledicti
Sunt deus a parte non benedict eis
Quos magis attraxit mundus quam ipse aratro
Et retro respiciunt hos mea scripta notant
Cur queso cupit quocumque qui amata reliquit
De mala cur redeat qui bona facta vovet
Terram contempnens qui celum queris habere
Si mansura petas hec fugitima fuge
Numquid habent monachi proprium de iure crediti
Nescio de iure tu tamen acta vide
Si ferretur custos poterit dum capere munus
Quis proprium querit hic michi testis erit
Sen qd in officio monachus quocumque regendis
Propria conseruat exitis acta probat
Idam aut congeries sibi sit tunc inde nepotes
Dicit et en claustra sic parat ipse uona
Sepeq quos natos gignit vocat ipse nepotes
De laudem veneris quam colit ipse pius
Quis enim uita sunt facta uouunt uerbi
Veritas sic pietas oca mirabit eos
Tunc viget in claustris elemosina facta sinistris
Cum monachus gentis erat sua dona suis
Sic floret pietas mundo secreta monachis
Culpa suumq dari fugit amore dei
Cum furtum licitum fuerit tunc dicere possim
As licet ex dono talia ferre deo
Set qui sic proprios commissa vertit in usus
Ex merito domi fert maledicta dei
Talibus in domo curantur claustra ruunt
Horrea cum granis compauntur eis
Centum claustrales macerantur et hi duo vel tres
Officiis tunc sunt pugna libris gerunt

Omnia sunt nra dicunt laury non tamen equa
Vendit riuu solus plus caput ipe tribus
Hic loquitur qualiter monachi extra claustrum vagare
non debent ..

Est mare viuens habitatio congrua pisce
Et claustrum monachi sit domus apta sibi
Vt mare defunctos retinere negat sibi pisces
Sic claustrum monachos euomit inde malos
Non fons a claustris monachus nec aqua fore pisce
Debet tu nisi sis ordo reuersus eis
Si fuerit pisce qui postpositis maris vndis
In aqua de terra querat habere suam
Est minus improprie pisce sibi ponere nomen
Debet set monstrum ponere nomen ei
Sic ego claustrali dicam qui gaudia mundi
Appetit et claustrum deserit inde suum
Non erit hic monachus set apostata iure vocandus
Aut monstrum templi quos notat ira dei
Qui tamen in claustris resident et mente vagantes
Respicunt mundum cordis amore nouo
In visu domini tales transgressio fecit
Quo perdit claustra premia digna sui
Non est hic sapiens qui bona pluribus annis
Colligit et solo dissipat illa die
Qui villas monachus et campos arant illis
Sepius mauerit quo reus ipse cadit
Sunt tamen ad presens pauca qui mente vel actu
Non vaga delictis corda sedere suis
Dixerit hec Salomon hominis qd manus amittit
Qui patet exterius interiora docet
Set licet ex humili monachus se veste figuret
Nunc tamen a latere plura superba vides

Hic loquitur de monachis illis qui non p diuino seruicio set uanis
hominu mundi honore et voluptione habitum sibi religionis assumunt ..

Est uigra coruus quis predon caruere ipm
Quom male ecumgrat oca libido notans
Sub volucrium specie destrypit legifer ipos
Quos mundanus amor religione cogit
Hunc canem tangit quem religionis amans
Carrit vt hunc canis possit honore frui
Curpe pecus monstrum curpis sine gramie campus
Et sine fraude frutey et sine aruo caput
Curpior est monachus habitum qui religionis
Sumpserit et monachi conditione caret
Vt fugant mundum iubet ordo vetus monachoz
Dicunt qd fugant set fugiendo petunt
Pauper quem sulco genuit natura propago
Vult licet indignus esse priore prior

Cap.
L.

Cap.
L.

Quem sibi non dederat mundus struitur honorem
 In claustris veteris numerose ipse status
 Sic quos iure patris humiles natura vocant
 Cum monachi fuerit ordo superbit eos
 Adon tempus ser et hu domini nomen sibi querit
 Et faciunt largam que fuit arda viam
 Nil graue tangit eos reputant neq posse grauari
 Vix nihil exo fuerit vnde rogare deum
 Sic loquitur qualiter paciencia vna cum ceteris virtutib; a quibus
 claustris vicis supruementib; se transfulerunt ..

Cap.
 III.

Dominus est tempus pacem vultu professus
 Inuenitur et in claustris par nequit esse suis
 Inuoluitur est eam modo tempus castus et ipi.
 Successit luxus vastat et ipse domos
 Tempus et inconstans constanti claustra negant
 Que resdens odium vendunt esse sua
 Tempus et epocristis tempus copulat sibi fatum
 Sui sibi fraudis indignum sperat habere statum
 Quos monachi veteres plantabant imper amoris
 Inuidie fructus non nouis ordo parit
 Nil modo veruandi sancti vel regula amari
 Confert admonachus displicet minus nouis
 Obsat auarus usq; supbus et inuidus alter
 Dicimus exemplum qui modo ferre negant
 Expulsi a claustris maledictus sic benedictum
 Sic gula temperiam sic dolus imp fidem
 molles adest abbas quem mollia claustra sequit
 Vanitas sic vnaos odium vmbra regit
 Spiritus hoc quod erat unne exat corpus manere
 Et tempus mundus omne gubernat opus

Hic loquitur qd sicut monachi ita et errantes Canonici a suis
 sunt excessibus culpandi ..

Cap.
 VII.

In re consueti sicut deaera fatentur
 Iudicium simile de racione talis
 Quotquot in ecclesia signantur religiosi
 Si possessores sunt reputantur idem
 Ut monachos sic canonicos quos tenent error
 In casu simili culpa coequat eos
 Adunc tamen ut ferunt plures sua uita recidunt
 Apocrypha nouo que quasi iure silent
 Hunc viginti textum quem scripserat auctor eor
 mollificauit glosis de nouitate suis
 Sufficit ut credunt signari uomus sancti
 Dicimus et facere quos petit ordo parum
 Nomen Canonici si sit de canone sumptu
 Illud in effectum res tibi ratio probat
 In tamen ad visum gestant in plebe figuram
 Saurorum ser in hoc regula sepe cadit

Subtus habent vestes albas set desuper ipas
Nigra superficies churda queq; tegit
Nans et contra se demonstrabit conu
ffingunt alba foris nigra set intus agunt
non sic dico tamen his qui sua claustra frequentant
de contemptum simplicitate sua
salibus nimio loquor quibus est struatus ab infra
mundus et exterius celica signa gerunt
Tuc loquitur qualiter religiosi male viuentes omib; aliis
vniuersisq; hominib; infelicitatem existunt ..

A primo claustrales magis infelicitibus bonis
reliquis nasci sunt nisi forte boni
mundi nam monachis mortitur viuendo pfectis

de moquit in mundo sic velut alter homo
exterius gaudere bonis et si quis ab intus
sit cupidus mundi perdit amem poli
sic nec presentem vitam nec habere futuram
Constat enim quo bis est miser ipse magis
mortuus hac vita mortitur cum morte secunda
Computet amissum tempus vtriusq; sumu
Et quia sic mundo mortitur qd viuus ab illo
Oramus ex ure gaudia nulla capit
Et nisi corde deum solum meditetur et uide
Gaudet in celo pars sibi nulla manet
Vestio quis stultus claustrali stultior extat
Qui se sic proprio prunt vtriusq; bono
Tempus vane perit cui presens vita uexant
Gaudia nec celum vita secunda tenet

Tuc loquitur qualiter vniuersisq; qui religionis ingredi voluerit
pfectionem amara mundi uia penitus abnegare et anime
virtutes adquirere et obseruare tenentur ..

Conites claustra sub religione professi
concludam bonis; quis sit et ad que omis
Informatus ego sanctorum scripta renolu
Que magis in vitam sunt memoranda solam
Sanda valent verba plus cum plus sint patefacta
vos igitur monachi ceruite quid sit ubi
vovistis fratres vovistis vota tenere
Et quos spondistis perficatis opus
vovistis domino vos conuerrere mores
vos deus elegit fecit amore dei
Propositum vite monachi seruire rigorem
debent nec pigeat tempore dura pati
Exiguus labor est set merces magna laboris
Pretium ille cito premia sine curent
hinc monachi sancti mentis conuincunt toto
Pretium culpam flendo ghemendo lauent
Dumc humilis uiuat qui uerit ante superbis

Cap.
17.

Cap.
17.

17.

Sic castus quisquis luxuriosus erit
Querebat census quidam temptabat honores
Admodum vilescat omnis unius honor
Gauderat capibus gauderat diuite mensa
Nunc tenuem victum sobria cena dabit
Et mundi quibus desecant vana cunctabit
Nunc certe gustu dulcia sepe nocent
Ille suis letis excessibus esse solebat
Nunc lacrimis culpas diluat ipse suas
Verbosus taceat intesat feruens ira
Invidus iridie vana venena vomit
Cum prius gladius placuit placere rapine
Nunc pius et iustus pias amator erit
Quisquis neulantia ventosa laude timebat
Nunc hominum laudes estimet esse nihil
Et qui rite solet aliis feritate nocere
Nunc eam lesus dicit amara pati
De lites facilis fuit hic de iurgia preceps
Fortiter alterius nunc malecicra ferat
Que modo pugnarunt iungunt sua rostra columbe
Nec prior videris ira manebit eis
Sic sine peccato foret ira brevis qd in villo
Desinat interius mentis agenda furor
Hec veniam fratres conuerso vera meret
Hec valet offensum pacificare deum
Hec loquit qualis religiosi corda mulier spectant emulare debent
Nuncium fuge colloquium vir sancte cuncto
De te confidit igne furente nimis
Nunc que femines meus cupra ligat amore
Nuncquam virtutum culmen habere potest
Hanc colloqui tibi quis fert utilitas
Veniisti monachus turpis aduiter abis
Ergo vultum nisi declinaueris auertem
Cum nimis esse putas inficeris ea
Accendit mulier quecumque libidinis ignem
Si quis eam tangit virtus inde statim
Si veterum libros et patrum scripta revoluas
Condoleas saucos sic cecidisse viros
Nuncquam non hominem mulier de sede beata
Expulit et uice mortis origo fuit
Qui bonus est igitur pastor vigilatq; rapaces
Summus a cluistris pellat ubiq; lupas
Depositum serua tibi que responsa valebunt
Pastor qui rapide linguas ouile lupis
Sepe sequens agni lupam stat de voce reuenta
Sepeq; pastore ore tacente perit
De plures lupam tenet oues pastoreq; secuto
Sepeus misit fecit ouile suis

ni
mp

-77-

Vos rapax stultitate fame cupidusq; arvens
 Quasi totum caprat ouile lupus
 Sic venis hic serpens paradysum qui violant
 claustra mactis sancti deuolare cupit
 Mellat et ergo lupas pastor ne grex in carum
 decant negligens quam saturare nequit
 Passores vigilate lupas seruetur ouile
 De mactare gregis sanguine claustra queant
 decant animas pluresq; ad tartara mittunt
 Et monachis pestis nulla tuncenda magis
 Cum uiuere nunc monachis accedere iniqui
 debent a sacro sit procul ipa chore
 Sit procul a ceteri sanctorum summa namq;
 Et si non poterit vincere bella mouet
 Et causant igitur monachi ne carnea culpa
 virtutes anime de leuitate terat
 Cum quis turpe facit qui me spectante ruberet
 Cur spectante deo non magis inde rubet
 Si patrie iudex fuerit sua facta timeat
 Sat somnus rerum cum nichil ergo timeat
 Inuestum monacho cum sic male suggerat hostis
 Et conatur eum fallere mille modis
 Esse deum cretat presentem semper ubiq;
 Nec se si peccet posse latere putet
 Quanta sit atq; videt nec quomodo preterit illi
 Omnia sunt oculis semper aperta suis
 Si tacet et differt et non sumi crimina puunt
 Diuinet et mortis arbiter equis erit
 Non igitur monachos breuis hec et vana voluptas
 Occupet nimis dei debita iura colant
 Ad quod venerunt faciunt sim vota q; soluant
 Nec queat in claustris hostes habere locum
 Distinctis viabusq; legunt operentur et orant
 A studiis sacris temporis nulla vacent
 Vnlibi semper studeant et rebus honestis
 Res est signacea permaosa nimis
 Luyurie fomes res inuentura malorum
 Spumibus nequii preparat ipa locum
 Sic trahat quasi sub operibus sup luis que in religionis professione
 animi fundator sanctores dicitur obseruanda finalit' existunt ..

Hec qui dogma venis sanctos claudit in antro
 Cordis et intendit orans acta prius
 Sic bene qd mundus est in claustro fugiens
 Quo tamen de presens vendit ipa locum
 O bone claustralis mundu qui liquit eadem
 Non redens iterum que docet unius fuge
 Quo ante mittitur ne queras molle cubili
 Sit claustrum cultus et liber ille iocans

Cap.^m
 .VII.

Cor volent sit lingua manus ieiunia crebra
Non incensus amor sit neq; vanus honor
Sit tibi potus aqua cibus aridus aspera vestis
Sors brevis sompnus acuta quies
Flecte genu tunc petus iudis caput ora
Avere deum mundum sperne relinque malum
Serent os terre meus celo lingua loquatur
De plano corde pluraq; verba sonet
Suis arat sterile deuoto qui sine corde
Verba ferit precibus sunt sine uanq; lucris
Non hor set votum non musica cordula set cor
Non clamans set amans cantat in aure dei
Dens humilis simplex oculus caro munda puri cor
Recta fides firma spes tibi prestat iter
Si gustare velis modulamina dulcia celi
Est tibi mundana merra bibenda prius
Ex humilior tuo te subter corde prior
Orsine pacificis murmuris absq; nota
Summa quidem virtus monachi patere prior
Ferre iugum norme seq; negare sibi
Non visis vestis non te locus vltimus angit
Sepe tu stultos orsine isti mouent
Qui sibi vilesat et se putat esse minorem
Et timet et mundi labilis vltima fugit
Hic est et sapiens et celo propinquus iste
Non sine re monachi nomen mane gerit
Sit tibi lex domini requies caro victima mundis
Cylindrum celum patria vtra deus
Iusti molesti data fer fac et suscipe grata
Sic eris in domino religiosus homo
Que tibi propositus quibus vltissima fuerit
Sum tamen hec licita sunt patienter age
Ad te tibi turpe putet et si sit turpe placet
Cum tuis in xpo spiritus albus erit
Ut subeunt iuuenes veteris mandata prioris
Et nihil eorum pondere iuris agunt
Sic prior in licitis iuuenes tractare modeste
Debet et ex humili vincere vnde nullum
Aspicit ut pressos ledunt vixit prima iuuenos
Et noua velocem angula ledit opum
Sic importunus iuueni reator grauat et dat
Causam quo solita murmura petus agit
Hec tibi scripta tene mentis per claustraq; caste
Morans a mundo vixit professe tuo
Paruo penam mercede labore quietem
Et reuoca fletu gaudia longa breui
Et tam si nulla tibi fuerit vnde strata curus
Tunc sine fine quies paxq; persequens erit

hic loquitur ulterius de mulieribus que in habitu moniali sub sacre religio-
nis velo professione suscipientes ordinis sui continentiam non observant ..

Auribus monachi culpas scribendo reliquit
Et tibi velatam religione caudam
Conuenit ordo viris dum conuersantur honeste
Quo procul a mundo celsa regna petant
Conueniens eam castis mulieribus extat
Folliere sub velo vota pudica deo
Sic ligat ordo sacer monachos ligat et moniales
Vnde deo meritis fulget uterque suis
Si tamen in claustris fragiles errent mulieres
Non indigna viris culpa repugnat eis
Idam pes femineus nequit ut pes stare virilis
Gressus nec firmos consolidare suos
Nec sola nec sensus constantia nullam virtus
Sicut habent homines in muliere vigent
Sed cum materia fragili quæ conditione
Femineos mores sepe monere vides
Quis magis ordo putat sapientes sepius ipas
Carminibus ex fatibus accibus esse graues
Et que scripta sunt magis omnibus hec laicali
Et indistincto carmine sepe cadunt
Simpliiter verbum dum sepe legunt uox glosam
Conueniunt ut agunt scripta licere putant
Sed scripturæ vocet illis cuncta probare
Sic quia cuncta legunt cuncta probare volunt
Crescere nature sunt utrumque multiplicare
Que deus in primo scripsit ab ore suo
Sed dei scripta seruare volunt quosq; iura
Nature solita reddere mente pna
Quæritur in veterum mulier set quos licet ipa
Hoc sine mentali murmure raro facit
Sed magis hinc scriptis pfecte sunt moniales
Et patienter agunt que sibi scripta iubent
Scribitur hec grana que non capiet bona terra
Vt sibi fructificent set peritura iacent
Que tamen et qualis sit terra patet monialis
Est ibi nam decies multiplicata Ceres
Et quia sic teneres suberunt pondus mulieres
Dum quandoq; de ratione petunt
Dicitur in veneris qd sumunt ergo diebus
Carne pro stomachi debilitate sui
Nam Venus ingenius Semo conuicta alumpus
Fercula qd nuptiis preparat ipse suis
Sed gula sepe grauat uniuersa repleta tumescit
Dum dolet expressa de grauitate abi
Est minus offa grauis ventrem que macta veneno
Corripit et subitum mortis messe rabit

Cap.
FM.

Uox Sempiterna poetarum
Sacerdos deo veneris
Muntipatus est

Spa ser occulto que punitur est ibi nulla
Sui nocet et morbos sepe dicit esse graves
Et sic loquitur qualiter ordinari et sua visitatione qua mulieres religione
vitalis se dicitur corripit ipas multoties efficiunt deteriores ..

Quas venus et Genus cellas modo rite gubernant
Carnis non claustrum iura tenere docent
Conuentus custos Genus confessor et extat

Et quicquid locum presulis ipse tenet
Sub specie iuris in claustrum visitat ipas
Quas venus thalamus iure negante regit
Et licet in capta furcata dum docet ipse
Adhuc tamen valde iura ministrat eis
Iudicio Geni pro culpis sunt lapidate
Sed nos mortalibus aggravant ictus eas

Quarta cleri cum sit custos amanturum
Quarta sacerdotis gesta beata patent
Alter ut ipse deus quas punit ipse videtur
Iste fons a cella sermo volare queat

Si pater est sanctus sic mater sancta set infans
Faucior ex claustrum fit quia vitatus homo
Hoc genus in casta dampnabile grande putarem
Et nisi quod mulier de leuitate dicit

Non temptabis eas igitur suis namque quod vnam
Hem poterit fragilem frangere causa leuis
Femina nam inuenis nisi preserua frequenter
Extat eo fragilis quod genus esse docet

Sum nonus in viridi inuenit cortice ramis
Conueniens tenerum quelibet aura ruet
In quibus est claustris sapiens discreto custos

Claustrum ex altis sepius ista seges
Fata fuit fragilis de limo carnis origo
Sedibus e superis spiritus ille venit
Spiritus est promptus infirma caro magis ergo

Uoli cum sola solis habere locum
Non debet sola cum solo virgo manere
Famaque non tanto corpore armen habet
Sicut et est claustris ita sit custodia campus

Ludus erit licitus et labor aptus eis
Suis sine labe iocis licet monialibus ut
Que pudor et leges et sua iura sunt
Velatus ideo fragilis ne subruat error

Sub moderante manu frenum pudica manant
Quis michi si fallit vror de fraude mariti
Qui nichil vroris sit nos facta videt
Sed de fraude sua iuro que decipit ipm

Quis in aspectu secula amata patent
Si sacra sunt homini quis plus sponsalia vpi
debent more sacro casta inuere deo

Non est ergo bonum mundanas sinere guerras
Cum deus est iustus et bona pacis amat
Hic tractat eadem qualiter non deest prelatos contra populum
ipsum et impagena aliquantulum bella mouere set tantum
et precebus deo mediante absq; ne impem omnem mundi
tenent malitiam ..

Aduersus mentem medicando me super angit
ipi doctrina qui pietosi sunt
Quis quod est pacis instruit regula xpi
Quicquid et est belli nostra cupido mouet
Adouit et opponit rias michi de racone
Qualiter ex deo bellans vnus erit
Plures sunt cause qd non ita sunt et inde
xpc in exemplum plurima verba docet
Et si pro mundo fiat sapientia mundi
Aduit contra si videatur opus
Nam dum pacifica fuerant nec bonos auari
Quis tunc requies glorificabat eos
Si mundana deest mundanos bellica pugna
Tongus a deo sit tamen ille furor
Que proslunt alio alio noanisse probant
Quod facit hunc stare corruct alter eo
Non bene conueniunt laici misteria deo
Nec deo laici conueniunt arma sequi
Bella gerant alii regat et pacem deum
Cumq; tubis resonant nos traussit deest
Quo lenius cessit cuius victoria belli
Victoris tanto gloria minor erit
Non hinc qui petierunt ex verbo amara ligare
Expedi ut ponant quomodoq; manus
Non opus est armis vbi vox benedicta triumphat
Qui vincat precebus est sibi guerra nichil
Quem deus in tanto prouidit munere deum
Sollemnes sint est voce mouere preces
Qui sibi vult pacem pacem in pace quiescat
Non gramit hinc mundus quem iungit ipse deus
Quo casu queris tibi respondere tenebor
Qui bellator erit bella parantur et
Qui peruersos habet impagena fides
Vnde solet preceps eritis esse gramis
Impensio ut meum gramis est deformiter illis
Quos sine iure dei propria iura regunt
Sustatq; multoacens uocant veritas fultio
Qui proprio capta sine resunt omis
Cumq; suis vixis quis vult proponere xpi
Vixibus et bellum vincere credit eis
Quo debilio: erit et cum sic superbia
Se putat en vultis subditur ille prius

Cap.
viii.

Uult implere vitam vanaam set tibi flagellis
Et diuina videtur carere asella vitam
Quos sibi sic hominis habet impatiosa voluntas
Nescit effectus commoditatis opus
Qui variis vicibus humane res variantur
Hoc docet experis fuis vbiq; rei
Qui munera omnia magnam discrimen omni
Possit ab effectu res manifesta docet
Rebus in aduersis opus est moderamine multo
Itec docet in grauibus precipitare gradum
maius in duris sapiens Cito munit agendum
Viam minus accelerans tardius ante facit
Rebus in ambiguis quocens fortuna laborat
Plus facit pnaens qui furor ille potest
Falsa vite docet alius vnum predicat eade
Necus et eorum sic quasi cecus agit
Curpia ditorum fedant cui culpa repugnat
Itec sibi quis longo tempore laudis erit
Vos nisi prosperitas nichil excausare valebit
Quam constat muniam nos tenuisse diu
Fertur in letis minor et sollicita nobis
Fervere nec ceos uiri cupido sunt
Copia multociens hominem refruidat inueni
Magis magis plenum causat habere famem
Qui fuerat requies imp sine crimine clero
Dulas amara modo sollicitudo docet
Cassibus in letis magis est metienda voluptas
Serpis in vicium que vaga corda ruit
Cassibus in letis qui sit vicium ruina
Et lapsus facilis nemo videre potest
Non reputet modicam modico contenta voluntas
Res de postfatis que fuit ante docet
Itec magnam reputet quisq; in quu tempe quouis
Fortuito casu perdere possit idem
Nescit precipites et quos mora nulla retinet
Ite minus accelerent in sua dampna minus
Hoc docet in clero magis experientia facti
De muniam nichil cura valens habet
Est homo inueniens similes qui fulget honore
Sams et ignoat quis sit honore omis
Est honor ille quo puto quando superbia mentem
Non grauat minus rei debita uira tenet
Qui inuicem non est hic contra me reputatur
Collector sine me spsor manus erit
Hoc sunt verba dei cuius de poudere legis
Necit vel munit lex positum nichil
Hic vultat qd sicut non docet homines rempenses vnu pan
sibi regnum in spiritualibus ita non docet clero prelatos

attemperare sibi guerras et simusmodi temporalia que mundi
superbia et avaritia inducunt ..

Cap.
II.

Asculus et baculus sunt vis papale sequentes
Quos velut in signum spirituale tenet
Cesaris et ceptum mundi sibi signat honorem
Quis quasi mundane res famulatur ei
Papa visus avaritiam has dampnat vincitque
Corpora sui Cesar subdita iure regit
Non licet ut Cesar animas torquere valebit
Iste de posse suo res tenet illa sibi
Iste licet ex guerris hominum qd papa fatiget
Corpora namq sibi non tenet illud opus
Quisq suum faciat factum pro quo venit ille
Factem qui potius tam capitale gerit
Qui tenet hic animas sub cura celsior extat
Et gratias antea glorificabit eum
Quoq; aq; papa licet ut status ille fatetur
Sunt persona non status ille tamen
Nam sacer ille status mundum respiciunt et eius
Solorum claves ceptera palium gerit
Hinc aperitq; possum terram quop claudit abyssum
Que super aut subter sunt sua iura volum
Quos ligat est firmum quod soluit eritq; soluti
Pesse suum vis sic animabus habet
Cesaris hoc que sunt ley ut reddantur eidem
Vult et ut illa dei sunt tribuenda deo
Cesaris est ut ei caput inclinet animabus
Pape sic proprium regis utiq; suum
Cesar habere statum pape nequit aut sibi papa
Cesaris imperium non proprie potest
Cesaris hoc non est ut spiritualia temptet
Iste deest ut papa Cesaris arma gerat
Papa suum tenet Cesarq; sui qd utiq;
Iura coequata sunt ratione rata
Si sibi presumat Cesar papalia iura
Hoc non papa sicut manu resistit ei
Iste quis est bellum pape quod Cesaris extat
Nam deus ecclesie pacis amator erat
Iste qui papa suis mundum scrutat in armis
Invenit similem quem petit inde modum
Opposuit mundo mundus respondet et illam
Quam sibi preponis rem sicut ipse tibi
Quos prius ecclesia fundaverat ipse fideles
Iste magis impavens cura per arma necit
Rusticus agricolam miles fera bella gerentem
Rectorem tunc inuicta puppa dunt
Iste amat pacem pape vendicat et sibi clertum
Clerus et eius suos debet habere pax

Curpe referre pedem nec passu stare tenam
Curpe laborantem deseruisse ratem
Curpius est xpi pro mundo iura fughe
Qui statuit bellum pacis adesse loco
Quum regum quasi xpi que nomen induit
Bella gerunt reprobis horridiora ceteris
Sufficeret tamen hoc qd belli forent hinc
Si non qd proprio clerus in cuse ferat
Quotius agunt sua minus excusare valebo
Clerum quem xpi regula pacis habet
Sed bona que mundi fugiunt sunt velut vabra
Postposito xpo belli nephantia mouent
Quotius in humanis sit spiritualiter actum
Clerus in officio clamant habere suo
Est et mundanus que maior gloria rebus
Sententia hoc gladii proprietate sui
Sic modo fert clerus genuinis quibus euolat alas
Illa tamen mundi plus placet ala sibi
Sic piper vitæ morditas seminum miscent
Cum clerus mundi sponsus adheret ei
Cum timens mundo clerus se miscet auaro
Quo solent populus fit magis extra salus
Non satis est illis populum beare quorum
Sed unguum bello sollicitare deum
Est non occides scriptum sed in orbe inuentum
Preualeret hoc certum nullis habere locum
Est ubi sic exo meo in nomine aduans
Habitus in rebus quis retinere nequis
Quia uaculis matris de iure fatetur
Herodem xpi qui fuit ortus huius
Si quis in hoc mundo uobis pprii magis esset
Dare foret hoc xpi que trahitur ei
Hanc tenet intrusor modo sed paganus ab illa
Thesaurus nostris nulla tributa feret
Nos neq personis neq res reperendo mouemus
Bella uisus istis lex ubi non silet
Non ubi bulla mouet ubi nec sententia lata
Aggravat aut gladius prelia noster agit
Que sua sunt xpe ubi si uult deus fiet xpe
Prop sua bellum proprietate ferat
Nos ita longinquus non frangamus eam guerris
Est neq pro xpi dote legamus ubi
Sed magis in fræ signat quos uida reuatos
Pro mundi rebus publica bella diuis
Mandatum xpi clerus qd predictet erant
Et sibi sic licet spiritualis gerat
Non lego qd mundi pro lucro clerus ad arum
Procedit sed ubi patet amore dei

Seruo tamen cleri paganos uestit ut illos
Conuerterit nec eo se uiuat ipe lucro
Castra sibiq; domos potius hauriat et urbes
Ad quibus ut uiuent foras arma mouet
Et sibi quos proprium sic spirituale reusit
Corpet et improprie quo foret ipe uigil
Que tamen impropria ipe sibi dixerat illa
mundi terrena propriat ipe sua
Sic magis impropria propriat proprioq; repugnat
Sis propriat clerus que fecit acta deus
Veni enim princeps huius mundi famulatum
Optinet et urim fert quia grande lucrum
ipi pauperiem mens nra perhorret auara
Nam ne nostri corporis ipa preuenit
Nec sua cor multet humilis paciencia urim
hoc etenim nra pompa superba negat
Nullus uos auget nisi libera nra uoluntas
Cuius habet reuera succere frenu cui
Conditor est uris qui spernare nra uidetur
Nec tenet ipe suas quas docet esse suas
Crimina contempnat qui crimine primi hatur
Corruptus alios sceleriora facit
Ipe suas maculas qui uostere uult alior
Nostit et emendet que sua culpa parat
Qui clauis petri gestaret ut ostia celi
Panderet illa uirus claudet in orbe prius
Cum magis hoc penso magis obstupescimus in illo
Sum nam lux quousq; preciat tundra fugit
Vnus gustus infectat multa multa
Communiatur eo cuncta sapore malo
Sublimo resdens sui prima superbia curru
multa mirans uultu humine uoce uantu
Subsequitur liuor turba conuulsus acerba
Pallidus res nra pestis amara fies
Que solet et pietas peccata remittere uindex
Exat auaricia licra estuua petens
Qui grauis est pestis qui triste superbia nouen
haurit peccata fons et origo mali
Fons fuit hec sceleris totius causa doloris
Vntum morbus saluus ne pua ciders
Hospes auaricie paupertas prodiga fraudis
Principium falli sensus iniquis amor
Iniquas mentis his proerna mortis amara
Ipsa mens rano deua vniuus bonae
hoc quasi de proprio sunt appretia superbo
Nec et barata prius habetur ubi
hoc capitale nullum quo regunt agens caput omne
Confiat et caude par facit esse sine

Hoc caput est rerum viciis seruire coactum
liber homo videt hoc graue ferre iugum
Non illis dominis quos dicitur esse finis
Quibus quos impositus ut videtur hostis ei
Non quo libertas perquiratur illa salus
Sed quos seruili conditione premit
Fabrica prima deus primum primatis honore
Preteritum est primum perditionis opus
Pro dolor heu tante rei que sit causa ruine
Fate mentis motus origo fuit
O mens elata presumpcio dura superbum
Regis habere locum iudicis esse parem
Quarumq; suo factum non mutari
Equipare deum nec bonitate sequi
Expetit exemplis ut talibus euadere
Fastus et ex humili corde paretur opus
Incertum duntaxat tunc certum quia xpi
Datus erat pacis bella nec ulla mouet
Si caput ecclesie delinquit ab ordine sacro
Et uerbis capitis membra uerbosa parat
Omnis sacerdotum pro xpi nomine guerras
Non dedit unius pati cum pietate soler
Insuper hi tunc quicquid torquere reusant
Inimicis sic uiuant diuinu patienter agunt
Insuper bono vivere ualium quia xpe eorum
Sui sunt et iustus iusta petita dabit
Quiescit precibus bonis spiritualibus petens
Viat et egregie sic sua bella prece
Hec fuit excessu depre uictoria cuius
Viribus efficitur quicquid adesse cupit
Quinque unumq; pie moderatur et omnia iusto
Pondere perpendit tunc sua vota decet
Sic qui prospiceret xpi meditando pietatem
Non tuncius fieret nec seuitate fluxus
Non fuit argentum sibi dixit petrus et mirri
Sed preciosa unguis dat sibi donum deus
Dixerat hic claudus qd surgat surgat et ille
Ambulet et uideat uideat et ipe statim
Hunc quis erit uobis unum si uis postulet omnia
Ut sic auerimus absq; salute sumus
Non habet elatus animus quo dignu preceatur
Molle ut ad tuncdas erit deus unius preces
Qui fuerit eulcas salibus uicariis auaris
Flouger et uerbis floribus exat meps
Quo magnifica sumus et uirtutis exem
Iam que sunt auri uirgines illi sequi
Aurum si quis habet satis xpi constat habere
Est et in hoc mundo sic benedictus homo

Influit in clero totus quasi mundus hinc
Sui suas fauces aurea queq; vorat
Et tamen inde iniet inopes non puilla gutta
Reflicet nullo tenax propriat omne sibi
Et dicit in precium xpc pro munere plebi
Ihos tamen ingrati uosra negamus ei
O caput ecclesie remittite tempora xpi
Si dicit exemplis talia sicut agas
Ipe redemit oves a morte; vniificauit
Quis pietatis inops tu cruciando ueritas
Precepit xpc viros p septem septuaginta
Summat Petrus parat et xpc uis
Tu tamen ad primum gladio cum vindice culpam
Adertis et nullo patris amore viro
Ere Rachel pforat nec habet solamina tristis
Dum genus ex proprio ventre reliquit eam
O genus electum gens sancta quis est qd auara
Fauentia iudicis poms in orbe tuis
Prodolor ecclesie bona que debentur egenis
Dissipat in bellis qui donumur eis
Prodolor a clero pietatis ure remoto
Causa fit ecclesie qui solet esse caput
Sicq; salus moribus fit vitas mors. releuamen
Ipsius lex error hostis et xpc pater
Ite querit qd ex quo pietati scribunt et docent ea que
sunt pias quomodo uictriarum ea que sunt belli
procurant et operantur Ad quam tamen questionem
Ipe subsequenter respondet --

In libro cleri domo sic scribere uita
Et melius uinis hec mea scripta legas
Vis seruire deo vis uostere qualia querit
Hec lege tuncq; suos qualiter illis erit
Dilige mente deum pece arde fide reuereri
Iste libro cleri sic iubet xpc geri
Et quia uita breuis fuge superius corporis omnes
Reponens anime relicta bona tue
Iusticiam seruam tua sit lex omnibus equa
Hoc sciatis alii quos cupis xpc tibi
Ex toto corde diuinu tu dilige tota
Ex amari simul sit tibi fratris amor
Sicut nempe dei dilectio fratris amorem
Et diuinus amor fratris amore uiget
Inuicem fer miseris que xpo ferre tenens
Quia quibus nocens belli nec ulli genus
Ipsius pius et pateris tua sitq; modestia cunctis
Exemplum pacis daret ut illa magis
Sic ita cum legi confestim me superos uiget
Qualiter in clero bella uideris quos

And. 7. 1. d.

Cap.
7.

Dicitur et facta. nam fuit mandatum et eorum.
Daresunt subiti dona creata lucra
Que xpc tenuit suscepimus omnia regna.
mundi que committens gloria vana dedit
Sic exaltati de terra tradimus ad nos
Quam delicias amplificata magis
Sic status assumptus quales sumus approbat. ut nos.
Dum placentes qui aruanus humum
Sanctus regum sene xpc omnis nobis dedit et nos.
Pondera que mundi sunt graviora datus
Iura datus populis set nos no lege tenemur
Que michi lex placuit vris habebit omnis
Iudicis hominum non fiat qd peccat p orbem
Sic michi cuncta licent que magis acta placent
Et si mundus in his fuit michi forte rebellis
Et mea de guerris fortis: ecce mundus
his quos de causis respondeo papa qd omnes
Per mea terrigenos bella retrulit viros
Inter discipulos fuerit discordia facta
Roma set infans pacificavit apus
Nos tamen ad veram nullo moderamine pacem
fletere quis poterit hoc nos pompa sunt
In cruce confixus patitur sua funera xpc
Et fuit illa virus passio vera salus
Quibus exemplum fuit hec pacem xpi
alterorum soci sumus ut inde pu
Nos tamen in signum virtute ponimus illam
Plebis et in mortem ferre iubemus eam
Sic pium signum ducimus a pietate
Que fuit et vita nunc nova pestis erit
Sic modo sunt mortis imper verilla salutis
Que tulit et pacem ante modo bella gerit
Sic crucem domini haurimus mente set vlla
Non sequimur dominum qua tulit xpc crucem
Quod nequit hoc virtus suplebit animos vires
Non nos set mortis pugna parabit iter
Nostra sinistra teret quicquid funduerat olim
Veritas sic humilis non parit omnia fides
Quam colligerunt alii desperare messem.
Gens sumus. et feritas nra dabitur hominum
Dum sic domum nostros mastra labores
Non habet estis magis bellica facta mundus
Sic magis extrahere quem de pietate tenemur
Gentem in partem de feritate bonem
Quos tulit petrus lucrum iudea fatetur
Quis tulit et paulus gens manifestat opes
Nos neq am vltimis vltimis venemur in auro
Quos tamen est licetum spirituale mobil

Posterā quicquid agit etas iam nulla veniunt
Erunt enim mundus noster amicus erit
Ut sit enim nomen ur̄m nomen super omne
Est ubi rarus honor pugna iungit opus
Euse p̄bit h̄o iuxta leges archonem
Eius qui nomen sperant habere sacrum
Et os ita secretum iam ponimus ense volutum
Admone ut hinc ur̄m preste in omne solium
Cesaris imperio qui contradicat amicis
Eius in hoc mundo non reputatur homo
Sic homo qui nomen ur̄m non proficit alium
Filius est mortis eius in ore reus
Dutere sic gladium non pacem venimus orbi
Et nova iam facimus omnia dampna tamen
Sic caput in membra iam sevit et aggravat illos
Quos minus officio sederet ipse suo
Sic pater in matros nunc fit magis ipse Saturnus
Quos sua deberet seip̄ fouere nece
Sic et pastor oves quas pascere iure tenetur
Nam vorat et proprium prestat ovile suum
Sic ferus ut iudey agrarum seclā per ignem
Purgat magis eris habemus opes
Vendat enim tunicam sibi clerus et hinc erit ensu
Cesset et a sacris quilibet ordo suis
Admone et in terris sic ur̄m magnificemus
Ut tuncant alii bella futura sibi
Nam pastoralis baculus vertetur in hastam
Iura fit in galeam p̄x̄ vult n̄p̄ necem
Qui proesse velit proste nam nos super omnes
Preferri volumus gestet et aliter omis
Dicit nos qui summi portamus nomina cleri
Vobis magis res duximus arma sequi
Quicquid agunt animo nos subdere corpora mundi
Tenemus et nobis lex positum fuerit
Admone haec ex glosa gladium q̄d sumat utrumq̄
Quo ferat extenta bellica nostrā iungit
Ego magis p̄tulerunt omnes deditere vobis
In quorum bellis es ferit n̄p̄ manus
Admone ad pacem ur̄m suscepimus omnes
Barbaricas gentes ne cruciemur eis
Contra ypicolas preterimus arma motere
Qui modo sunt nisi vix sua iura loqui
Turculam p̄eris absatit vulnus et illis
Suum restituit ip̄e ut ante fuit
Admone ser̄ ur̄ caput aufert quo vulnere nullū
Admone in suum post veniente statim
Est igitur per̄i unius sententia nostrā
Et gladius noster foras ense suo

Exerat constant in vento mobiliore
Spirat ipse in malis in magis illa stant
In pleno stomacho laudant ieiunia xpi
Exerat appetitum peccati in bono vni bibunt
Et quotquot poterit mens estis premeditari
Sunt pro stomacho dicit renouare suo
Epi placens ventri sic est et venter ad estis
In venter a latere stet bene pasta gula
Respicit in monte sibi xpc singula regna
Suis nisi uniuersam gloria sola placet
Moralibus assuetis olim simplex fuit et nunc
Presul opes mores deputat esse suos
Preueniunt set opes et opum furiosa cupido
Et cum possideant plurimum plura petunt
Sunt in lege dei imper magis in meditati
Nomen eis vultum profatur vnde suum
Vnde magis intrant annos suspectus honor
Fit precium dignus sunt non ciuita satis
In precio precium nunc est dat census honores
Vniuersi pauperes sub terra cuncta habet
Cum loquitur diues omnis tunc audiet auris
Pauperis ore tamen nulla loquela valet
In carat census sensus nichil est sapientia
Census in orbe modo sensibus ora premit
Pauper erit stultus loquitur licet ore ditius
Diues erit sapiens nil licet ipse stult
Est in conspectu paupertatis vultis eorum
Cunctisq; vni sit licet ipse bonus
Est licet et diues puerse contumacia
Horum iudicis non erit ipse malus
Vult arces nil pacis fides nil gratia lingue
Vult fons ingenii nil probitas sine re
Nullus moys sapiens ubi res ubi copia sensus
Si sapit pauper nil nisi pauper erit
Quem mundus reprobat en nos reprobat eundem
Vni perit perit perditionis opus
Nos set cum laude vni dignum reputamus
Copia quem mundi dicit ad orbis opes
Et sic prelati mundus preferat ab utis
Suis tamen exterius fugit ipse deus
Laudamus veteres nostris tamen vni animis
Hec veteris in nobis regula seruit iter
Non tunc iustitiam facimus mortale fugerit
Que nunc ad superos raptis reliquit humum
Felicis animis mundum renouare set vni
Cura bonos superos scindere tota fuit
Non venis aut vni sublimi pectora fregit
Que magis interius concipere vni

gradib;
vixit
est to
his et
ratuam

res

o ppe

du